

Neuhausz Ernő

1874, iunie 26 – Timișoara, 1915, aprilie 6

Pasionat de sport, a fost redactor responsabil al publicației „Délvidéki Sport /Sportul din ținutul de Sud/”, care a apărut începând în perioada 1898-1903, de două ori pe lună. În calitate de secretar al Asociației Cicliștilor Velocitas, a redactat buletinul lunar „Velocitas” (1895-1907), și a organizat concursuri de ciclism în Timișoara și Arad. Împreună cu Andor Osztie (1873-1929) a redactat și editat prima revistă de teatru la Timișoara, *Magyar Művészet /Arta Ungară* (1898-1905).

A fost membru în *Délmagyarországi Történelmi és Régészeti Társulat* (Asociația de Istorie și Arheologie din Ungaria de Sud).

A fost de asemenea antreprenor în domeniul imobiliar. A fost primul proprietar al clădirii de pe strada Doja nr. 1 (1906) și al Palatului Neuhausz (1910-1912), Piața Victoriei, arh. László Székely. În 1917, Neuhausz a vândut clădirea familiei Färber, proprietara unei fabrici de vopsele și lacuri, care a păstrat

imobilul până la naționalizarea din 1950.

A fost o personalitate cunoscută și respectată în oraș. Din Monitorul orașului *Városi Közlöny*, din 1916 aflăm că, un an după moartea lui, avocatul dr. Frigyes Hajdú a creat un fond de 3.000 de coroane cu o dobândă de 6% din suma adunată prin donațiile prietenilor. S-a hotărât ca venitul din acest fond să fie acordat unui elev de școală medie, cu calități intelectuale și morale, dintr-o familie săracă, indiferent de apartenența sa religioasă. Suma urma să fie atribuită în fiecare an, la 6 aprilie, data decesului lui Ernő Neuhausz.

Rândurile gravate pe piatra lui de mormânt din cimitirul evreiesc sunt mărturie pentru caracterul lui afectuos și generos. *Életem utját rozsával szortad tele/ A rozsákat ime elhoztam neked.* (Calea vieții mele ai presărat-o cu roze/Iară acum, rozele ți le-am adus.)